

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 11623-07-17 ש. נ' ש.

בפני כבוד השופטת ברנט-אב"ד
כבוד השופטת פלאוט
כבוד השופט ויצמן

המעוררת ד. ש.

נגד

המשיב מ. ש.

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בפ"ת (כב' הש' נאוה גדיש) מיום 4.6.17 במסגרתו קצב בית המשפט את שעור חיובו של המשיב במזונות שלוש בנותיהם הקטינות של הצדדים. לטענת המעוררת אין בפסיקתו של בית המשפט די בכדי לספק כראוי את מזונות הקטינים ומכאן הערעור.

העובדות הנדרשות לדיון

1. הצדדים נישאו זה לזו כדת משה וישראל ביום 6.5.02 ולהם שלוש בנות שהינן קטינות בנות 14,16 ו- 9. (להלן – הקטינות).

2. המעוררת בעלת תעודת ~~הגירה~~ ואולם היא אינה עוסקת בכך. תחת זאת היא פתחה ~~במסגרת~~ אותו היא ניהלה למצער עד למועד מתן פסק הדין.

המשיב מרצה במכון ~~המרכז~~, משמש כראש ~~המחלקה~~, ~~המרכז~~.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 11623-07-17 ש. נ' ש.

1 הצדדים התגוררו בבית פרטי ב- , בו גם נוהל של המערערת.
2 במסגרת ההליכים שנוהלו בין הצדדים נמכר הבית ותמורתו חולקה בין הצדדים.
3

4 המערערת הגישה תביעה לחיוב המשיב במזונות הקטינות (תמ"ש 12830-07-15),
5 והמשיב הגיש תביעה לפסיקת דמי שימוש עבור שימוש הבלעדי שעשתה
6 המערערת בבית המשותף של הצדדים (תמ"ש 11-15-34344).

7
8 פסק דינו של בית משפט קמא

9
10 5. בית המשפט העריך את כושר השתכרותו של המשיב בשיעור של 17,000 ₪ נטו
11 לחודש כאשר במסגרת זאת שוקלל שכרו ב- ושכר נוסף אותו הוא מקבל
12 מ- . את כושר השתכרותה של המערערת העריך בית המשפט בשיעור של
13 7,000 ₪ לחודש, אם כי ציין כי לא נסתרה טענתה לפיה היא משתכרת מניהול ה-
14 סך של כ - 4,500 ₪ לחודש.

15
16 בית המשפט הוסיף וציין כי הקטינות שוהות מרבית הזמן עם אימן כאשר הבת
17 הגדולה אינה לנה אצל המשיב כלל, אף שבעבר במסגרת חופשת הקיץ עברה הבת
18 הגדולה להתגורר עם המשיב משך כשלושה חודשים.

19
20 בית המשפט העריך את צרכיה של כל אחת מהקטינות בשיעור של 1,600 ₪ לחודש
21 זאת לבד מהוצאות מדור, חינוך ורפואה.

22
23 בהתייחס לפערי ההשתכרות בין הצדדים וחלוקת זמני שהיית הקטינות עימם, מצא
24 בית המשפט לחייב את המשיב לשאת במזונות שתי הקטינות הצעירות בשיעור של
25 1,500 ₪ כל אחת ואילו במזונות הבת הגדולה, נוכח גילה, בשיעור של 1,000 ₪ בלבד
26 וזאת בהתייחס לכך שמגיל 15 ואילך חבים ההורים במזונות ילדיהם על פי יחס
27 הכנסותיהם.

28
29 אשר למדורן של הקטינות קבע בית המשפט כי עד למכירת בית הצדדים יישא המשיב
30 בצרכי המדור בשיעור של 750 ש"ח לחודש (250 ₪ לכל קטינה) וזאת אחר שמצא כי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 11623-07-17 ש. נ' ש.

1 הצדדים נושאים במשותף במשכנתא של 3,000 ₪ לחודש (המשיב אומנם משלם את
2 כל המשכנתא ואולם חלקה של המערערת יקוזז מתמורת בית הצדדים). כיוון שכך
3 מצא בית המשפט שהמערערת מוציאה בגין מדור הקטינות סך של 1,500 ₪ וממילא
4 חייב את המשיב לשאת במחצית מסך זה היינו 750 ₪.

5
6 בית המשפט הוסיף וקבע כי ממועד מסירת החזקה בבית, יש לחייב את האב בתשלום
7 הוצאות מדור בשיעור של 50% (ולא יותר מ- 2,250 ₪ לחודש) מגובה דמי השכירות
8 או המשכנתא שתשלם האם. לצורך קביעתו זו העריך בית המשפט את עלות שכירות
9 הבית שתשכור המערערת בסך של 4,500 ₪ לחודש, וזאת בהתייחס לכך שעלות
10 השכירות ב- [REDACTED] אומנם גבוהה יותר אך המבקשת עשתה עד כה שימוש נוסף
11 בבית המגורים לצורכי העסק שלה ויש להניח כי כך תעשה אף בעתיד.

12
13 עוד הוסיף בית המשפט וחייב את המשיב לשאת במחצית הוצאות החינוך והרפואה
14 של הקטינות.

15
16 6. ראוי לציין כבר עתה כי על אף שפסק דינו של בית משפט קמא ניתן קודם
17 שניתנה הלכת בע"מ 919/15, בית המשפט הקפיד בפסק דינו להתייחס הן ליחס שבין
18 השתכרות הצדדים, הן לסוגיית פרקי שהות הקטינות אצל כל אחד מההורים והן
19 לסוגיית חלוקת נטל המזונות באופן שלא חייב את האב במלוא שיעור צרכי הקטינות
20 שנקבעו על ידו. מיד יאמר כי לעניין זה חשיבות רבה לעניינו של הערעור שכן
21 בנסיבות אלו איננו מוצאים להחזיר את התיק לבית משפט קמא על מנת שיבחן את
22 השפעת הלכת בע"מ 919/15 על פסק הדין כפי שנוהגות ערכאות הערעור על דרך כלל
23 בעניינו של פסק דין שניתן קודם להלכה זו, ואנו נדון במסגרתו של הערעור בקביעת
24 שיעור המזונות והאם הוא אכן עומד במתווה שנקבע בבע"מ 919/15 לצורך הערכתו.

25
26 7. אשר לתביעת המשיב לדמי שימוש בבית הצדדים קבע בית המשפט כי יש
27 להתייחס לשלושה מועדים - המועד בו עזב המשיב את דירת הצדדים בעקבות בקשת
28 המערערת לצו הגנה כנגדו, מועד סידור הגט ומועד פינוי הבית. בית המשפט הבהיר
29 כי במסגרת הליך הבקשה לצו הגנה שהגישה המערערת כנגד המשיב הגיעו הצדדים
30 להסכמות לפיהן המשיב יפנה את הבית למשך 60 יום וככל שיידרש לשכור דירה בשל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 11623-07-17 ש. נ' ש.

1 כן תשתתף עמו המערערת במחצית עד לסך של 2,250 ₪ בתקופה זו, ואולם כיון
2 שהמשיב שכר בית רק לאחר חלוף 60 הימים המוסכמים לא חייב בית המשפט את
3 המערערת לשאת בדמי שימוש בגין תקופה זו עד לגירושי הצדדים. מאידך מצא בית
4 המשפט לחייב את המערערת בדמי שימוש ואויים ממועד סידור הגט ועד למועד
5 הפינוי המוסכם של הבית, משך 17 חודשים בסך 68,000 ₪ אשר ישולם לאב מתוך
6 התמורה שתתקבל עבורו ממכירת הבית (בית המשפט ציין בפסק דינו כי הוא מעריך
7 את דמי השימוש החודשיים בסך של 3,000 ₪ לחודש ואולם נראה כי הכוונה הייתה
8 לסך 4,000 ₪ לחודש נוכח הסך הסופי וגם בהתייחס לכך שדמי השכירות החודשיים
9 לנכס הוערכו ע"י שמאי בשיעור של 8,000 ₪ לחודש אשר מחציתם עולה לסך 4,000
10 ₪).

11 כמו כן חויבה המערערת לשאת בהוצאות משפט בסך של 10,000 ₪ .
12 תמצית טענות המערערת
13

14 8. שגה בית המשפט בקביעת שיעור מזונות נמוך לקטינות למרות שהן מצויות
15 בחזקת והשגחת המערערת 90% מהזמן, וכאשר פערי ההשתכרות של הצדדים הם
16 ביחס של 19%-81% לטובת המשיב.
17

18 9. שגה בית המשפט בכך שהעריך את כושר השתכרותה של המערערת בשיעור
19 של 7,000 ₪ תחת העמדתו על סך של 4,500 ₪ וזאת למרות שקבע כי לא נמצאה כל
20 פירכה בטענת המערערת באשר לשיעור השתכרותה מ- [REDACTED] המנוהל על ידה.
21 שגה בית המשפט בהעמדת שיעור השתכרותו של המשיב על 17,000 ₪ שעה שיש
22 להעמיד השתכרותו בשיעור של 19,000 ₪ לכל הפחות.
23

24 10. שגה בית המשפט בכך שפסק לבת הגדולה מזונות חודשיים בשיעור של 1,000
25 ₪ בלבד, מתוך הנחה שהיא שוהה פרקי זמן ארוכים יותר אצל אביה – דבר שאינו
26 נכון. אין מקום להפחית במזונותיה של הבת הגדולה בשל הגיעה לגיל 15.
27

28 11. שגה בית המשפט בכך שחילק את הוצאות החינוך והרפואה בחלקים שווים
29 שעה שהשתכרותו של המשיב עולה לאין שיעור על השתכרות המערערת.
30 כך שגה בית המשפט בכך שלא חייב את המשיב בתשלום הוצאות אחזקת המדור.
31 שגה בית המשפט בעת שמצא לחייב את המערערת בהוצאות משפט.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 11623-07-17 ש. נ' ש.

12. שגה בית המשפט בקביעת שיעור חיובו של המשיב במדור הקטינות –
המערערת נדרשת לדמי שכירות בשיעור של 7,500 ₪ שאינו עולה על הערכת דמי
השכירות הראויים בבית הצדדים שהוערכה ע"י השמאי בשיעור של כ – 8,000 ₪ ללא
השימוש לצרכי העסק. לפיכך שומה היה על בית המשפט לחייב את המשיב, למצער,
במחצית מסך 7,500 ₪ כדמי מדור לקטינות.

13. שגה בית המשפט בקביעתו כי בגין ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים בבית הדין
הרבני לפיהן יישאו בחלקים שווים במשכנתא על בית המגורים יש לראותה כמי
שנשאה בסך 1,500 ₪ ממדור הקטינות.

עיקר טענות המשיב

14. שיעור המזונות שנפסק ע"י בית משפט קמא הוא מעבר לראוי, בוודאי אחר
שניתנה הלכת בע"מ 919/15. המשיב חויב למעשה במזונות כל אחת מהבנות בשיעור
של 2,083 ₪ כולל מדורן וללא השתתפות בהוצאות חינוך ורפואה, סך הנמצא על הרף
הגבוה של חיוב המזונות.

15. צדק בית המשפט בכך שפסק מזונות נמוכים יותר לבת הגדולה הן בשל גילה
והן בשל כך שהיא נמצאת עמו בקשר יומיומי.

16. לא נפלה כל טעות בקביעת בית המשפט לעניין שיעור השתכרות המערערת.
למערערת הכשורה של [REDACTED] והיא יכולה לעסוק בתחומים אלו.
בדומה אין מקום להשגותיה של המערערת באשר לקביעת בית המשפט בכל הקשור
לשיעור השתכרותו של המשיב.

17. אין מקום לבטל את הוצאות המשפט בהן חויבה המערערת בבית משפט קמא
שכן תביעת המשיב לדמי שימוש ראויים התקבלה ותביעתה למזונות הייתה מופרזת
ועיקרה נדחה.

18. אחר שעיינו עיין היטב בטענות הצדדים מצאנו שיש לקבל הערעור בחלקו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 11623-07-17 ש. נ' ש.

1 אומנם מצאנו כי אין מקום להתערב בקביעותו העובדתית של בית משפט קמא
2 באשר להשתכרות ו/או כושר ההשתכרות של כל אחד מהצדדים, ועל אף שכך
3 ובהתייחס לקביעות עובדתיות אלו ראוי היה להגדיל את חיוב המזונות בשיעור
4 מסוים כפי שיובהר להלן.

5
6 19. כאמור, בכל הקשור לכושר ההשתכרות של הצדדים אין מקום להתערב
7 במסקנות בית משפט קמא, כך בכל הקשור למערערת התייחס בית המשפט לכושר
8 השתכרותה ולפיכך מעת שמצא כי עסקינן באשה בריאה, בעלת תואר של [REDACTED]
9 [REDACTED], ובהינתן שהשכר הממוצע במשק עומד על כ- 10,000 ₪ וכי שיעור
10 השתכרותה הנטען נמוך משכר המינימום במשק, מצא בית המשפט להעריך את כושר
11 השתכרותה בשיעור של 7,000 ₪. הערכה זו סבירה והגיונית בנסיבות העניין ואין
12 מקום להתערב בה.

13 כך הדברים אף באשר לקביעת בית המשפט באשר לשיעור השתכרותו של המשיב
14 אשר הועמד על 17,000 ₪ וזאת לאחר בדיקת תלושי השתכרותו והראיות האחרות
15 שהובאו לפניו.

16
17 20. בדומה גם קביעת בית המשפט באשר לכך שהקטינות מצויות עיקר הזמן אצל
18 המערערת מעוגנת בראיות שהובאו לפניו. די שנאמר כי ע"פ הסדרי הראיה שנקבעו
19 לצדדים שוהות הקטינות (זולת הבת הגדולה שכלל אינה לנה אצל אביה) יום אחד
20 בשבוע ובכל סוף שבוע שני אצל האב, יתרת הזמן שוהות הקטינות אצל אימן
21 המערערת.

22
23 21. בנסיבות אלו ומתוך הערכה שכל אחד מהצדדים נדרש למזונותיו שלו,
24 לכלכלתו ולמדורו לסך מינימלי של כ- 5,000 ₪, הרי שהכנסתה הפנויה של המערערת
25 עומדת על 2,000 ₪ וזו של המשיב על 12,000 ₪, יחס ההשתכרות הפנויה של הצדדים
26 עומד, אפוא, על 14%-86%.

27
28 22. ואם כן, בהתייחס להלכה החדשה אשר יצאה מבית המשפט העליון בעניין
29 בע"מ 919/15 במסגרתה נקבע כי ההורים יישאו בהוצאות ילדיהם הקטינים מגיל 6

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 11623-07-17 ש. נ' ש.

1 ואילך באופן יחסי לפערי ההשתכרות בניהם וחלוקת שהיית הקטינים עימם, הרי שיש
2 מקום לקבלת ערעור המערערת באופן חלקי.
3 כך בכל הקשור לקטינות אנו סבורים כי בהתייחס לצרכיהן אותם יש להעמיד
4 להערכתנו בשיעור של כ – 1,800 ₪ לכל קטינה, ללא רכיב המדור, הרי שבהתחשב
5 ביחס ההכנסות הפנויות של הצדדים וכן בהתייחס לפרקי שהות הקטינות עימם, יש
6 להעמיד את שיעור המזונות לכל אחת מהקטינות באופן מדורג מתוך מחשבה כי צרכי
7 הרבים מעטים מעט מצרכיו של הפרט כשלעצמו בגדר "נר לאחד נר למאה" לפיכך אנו
8 מעמידים את חיוב המזונות לכלל הקטינות על סך 4,300 ₪ באופן הבא – לבת
9 הגדולה – 1,150 ₪ לחודש (תחת 1,000 ₪ שנקבע ע"י בית משפט קמא, לשניה –
10 1,500 ₪ ולשלישית – 1,650 ₪ (תחת 1500 שנקבע ע"י בית משפט קמא).
11

12 ודוק, איננו סבורים שיש לעשות תחשיב מתמטי דקדקני ודווקני, כפי שנוקטות רבות
13 מהערכאות ואף חלק ממאמרי המלומדים שפורסמו מיד ובסמוך אחר פרסום הילכת
14 בע"מ 919/15 אלא יש מקום, לטעמנו, לתחושתו של השופט באשר לזהות ההורה עליו
15 מוטל עיקר הנטל בגידול הקטינים ומתוך כך לשקלול – לאו דווקא מתמטי מדוייק –
16 של הפרמטרים הנזכרים וזאת מתוך הנחה כי - כדוגמה בלבד – אפשר שגם אם יחס
17 זמני שהיית הקטינים אצל ההורים עומד על 70% אצל האחד ו – 30% אצל האחר,
18 הרי שההורה שהקטינים מצויים עמו מירב הזמן משקיע בעניינם השקעה גבוהה יותר
19 באופן ניכר מהשקעתו של ההורה האחר שמתבטאת לא רק באותו יחסי מתמטי אחוזי
20 של זמני השהייה – הכל כמובן תלוי נסיבות.

21
22 23. בכל הקשור לשיעור דמי המדור בו חויב המשיב אנו סבורים כי אין מקום
23 להתערב בקביעות הנוגעות לשיעור חיוב המדור טרם מכירת בית המגורים של
24 הצדדים, כאשר הוצאת המדור היחידה של המערערת היא למעשה חלקה במשכנתא
25 העומדת על 1,500 ₪ ואכן מחצית של סך זה עומד על 750 ₪ ומכאן שיעור החיוב
26 אשר נקבע לתקופה זו ע"י בית משפט קמא ואין מקום להתערב בו.
27 מאידך, בכל הקשור לחיוב המדור לאחר מכן, מעת ששכרה המבקשת מדור חלופי
28 למגוריה ולמגורי הקטינות, אנו סבורים כי בנסיבות העניין יש להכיר בשכירת מדור
29 חלופי בעלות של עד 6,000 ₪ וזאת בהתחשב במקום מגורי הצדדים קודם לפרידה,
30 ברמת הדיור לה הורגלו הקטינות, וכן בעובדה שכעת ניתן להסתפק במדור קטן יותר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 11623-07-17 ש. נ' ש.

1 מהמדור הקודם נוכח פירוד הצדדים. חלק הקטינות במדור עומד על 3,000 ₪
2 ובהתחשב ביחס ההכנסות של הצדדים ובעובדה כי רוב רובו של הזמן הן שוהות אצל
3 המערערת יש להעמיד חלקו של האב ברכיב המדור בשיעור של 2,550 ₪ (850 ₪ לכל
4 קטינה).

5 כמו כן ובהתחשב בפער ההכנסות שבין הצדדים ישא האב ב-80% מהוצאות הבריאות
6 והחינוך של הקטינות ואילו המערערת תישא ב-20% מהם.
7 שאר קביעותיו של בית משפט קמא יותרו על כנן.

8
9 24. נסכם הדברים, קיבלנו הערעור באופן בו ממועד מתן פסק הדין בבית משפט
10 קמא ואילך ישא המשיב במזונות הקטינות באופן הבא –

11
12 א. סך של 4,300 ₪ למזונות הקטינות (לבת הגדולה – 1,150 ₪, לבת השניה –
13 1,500 ₪, לבת השלישית – 1,650 ₪)

14
15 ב. בגין מדורן של הקטינות מעת פינוי בית המגורים של הצדדים - סך של 2,550
16 ₪ (850 ₪ לכל קטינה)

17
18 ג. חלוקת הוצאות החינוך והוצאות הבריאות באופן בו ישא המשיב ב-80%
19 מההוצאות והמערערת ב-20% מהן.
20 כל שאר קביעות בית משפט קמא תיוותרנה על כנן ובכללן חיוב המערערת בהוצאות
21 משפט שהורתו בקבלת תביעת המשיב לדמי שימוש ראויים.

22
23 25. המשיב ישא בהוצאות המערערת בשיעור של 15,000 ₪.
24 הערבון אשר הופקד ע"י המערערת יושב לידה באמצעות בא כוחה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 11623-07-17 ש. נ' ש.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11

26. ניתן לפרסום ללא שמות הצדדים.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ח, 24 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

שופט צבי ויצמן

שופטת ורדה פלאוט

